

[Gudiksen.]

vi kan anbefale det første af de foreliggende lovforslag.

Det samme gælder det andet lovforslag, om anvendelse af de beløb, der tilfalder kommunerne som efterbetaling af for lidt erlagt kommuneskat. Ifølge det dækkes også her en del af den tabte skat, medens resten sættes ind i nationalbanken på kommunens konto. Der er grund til at henstille til den højtærede finansminister, at han vil være lydhør overfor de krav fra kommunerne, der vil fremkomme med hensyn til brugen af disse midler, for det er jo, som det før blev sagt heroppefra, højst forskelligt, hvad man trænger til i de forskellige kommuner.

Også jeg finder det rimeligt og rigtigt, at pengene ikke er blevet brugt til nedsættelse af den almindelige skat. Nu har kommunerne pengene, og med velvillig forståelse fra indenrigsministerens side vil der kunne findes god anvendelse for dem i kommunerne til forskellige formål.

Med disse få ord skal jeg på mit partis vegne anbefale også dette lovforslag.

Chr. Nielsen: De mange millioner, som det første lovforslag tilsigter at afskrive på nationalbankens reguleringskonto; kan jo ikke betragtes som normale driftsmidler for staten, idet disse penge hidrører fra skatteydere, som har bedraget skattevæsenet og derved har væltet byrden over på de lønmodtagere og andre, som har indgivet rigtige selvangivelser.

Ud fra denne betragtning finder mit parti det urigtigt, at staten anvender pengene til afskrivning i nationalbanken, og vi finder det i særdeleshed urigtigt, fordi skattetrykket i øjeblikket hviler så tungt, særlig på de små indtægter her i landet. Vi finder derfor, det ville være mere hensigtsmæssigt og naturligt, at man fra statens side benyttede disse millioner til at lette skattetrykket ved at give en skattelettelse for de mindrebemidlede.

Mit parti kan derfor ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Hvad det andet lovforslag angår, finder vi, at tidspunktet nu er inde til, at kommunerne får fuld rådighed over de beløb, som rettelig tilkommer dem. Det er rigtigt, således som den socialdemokratiske ordfører (C. E. Christiansen) udtrykte sig, at kommunerne i dag i høj grad har brug for penge til iværksættelse af arbejder for at imødegå den store arbejdsløshed. Hvis man fra statsmagtens side nærer betænkeligheder

i retning af, at kommunerne skulle anvende disse penge til skattelettelser, var der jo intet til hinder for, at indenrigsministeriet kunne behæfte de beløb, der indgik til kommunerne, med visse klausuler, således at man kunne være vis på, at pengene blev anvendt til beskæftigelsesarbejder. Det afgørende er, at kommunerne nu får fuld rådighed over pengene, således at mest muligt arbejde kan sættes i gang.

Ud fra disse betragtninger er vi imod en forlængelse af denne lovgivning.

Indenrigsministeren (Smørum): Til det ærede medlem hr. Chr. Nielsen vil jeg gerne sige, at der behandles jo i øjeblikket i folketinget et lovforslag om skattelettelser, og jeg synes ikke, dette spørgsmål skal bringes ind i forhandlingen om de foreliggende lovforslag.

Overfor de betragtninger, der er blevet anført af det ærede medlem hr. Gudiksen og vist også af den ærede socialdemokratiske ordfører (C. E. Christiansen) angående spørgsmålet om frigivelse af de båndlagte beløb, vil jeg gerne gentage, hvad jeg tidligere har nævnt, at det er min tanke at påbegynde frigivelsen den 1. april 1949. Jeg har haft en orienterende drøftelse med repræsentanter for de kommunale organisationer, og på det grundlag er vi nu i ministeriet i gang med at udarbejde et udkast til nærmere regler for frigivelsen, et udkast, som derefter på ny vil blive drøftet med repræsentanter for de kommunale organisationer.

Efter mit skøn vil det være rimeligt, at frigivelse i almindelighed kun kan ske til formål, hvortil der ellers gives tilladelse til optagelse af langfristede lån, altså anlægsarbejder, som f. eks. opførelse af skoler, alderdomshjem, sygehuse, forskellige tekniske værker o. s. v., eller til indfrielse af ældre faste lån. Det er ministeriets tanke at sikre, at disse midler stadig bevares som kapitalformue for de pågældende kommuner, hvorfor frigivelsen tænkes gjort betinget af, at midlerne restitueres kapitalformuen over et nærmere angivet åremål, der vel må fastsættes under hensyntagen til arten af de anlægsarbejder, hvortil beløbet frigives. Man vil på den måde opnå, at midlerne stadig er i behold, således at de, når de pågældende anlæg er udsldt, på ny er til disposition, enten til fornyelse af anlægget eller til andre formål.

På finansministens og egne vegne takker jeg for den velvillige modtagelse af de to foreliggende lovforslag.